

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Nicolae Roșca în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2016, în cauza penală în privința lui:

Jenerenco Florida Vasile, născută la 29 octombrie 1970, originară din sat. Boșcana, r-nul Criuleni, domiciliată în sat. Izbiște, r-nul Criuleni,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 09.12.2014- 13.11.2015;

instanța de apel: 27.11.2015- 04.03.2016;

instanța de recurs: 17.05.2016 -22.06.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2015, Jenerenco Florida a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate din domeniul administrării bunurilor pe un termen de 3 (trei) ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Jenerenco Florida în beneficiul lui Michitiuc Vera a prejudiciului material cauzat în mărime de 208 656,06 (două sute opt mii șase sute cincizeci și șase,06) lei RM.

A fost obligată Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului a raionului Criuleni să ia măsuri de protecție asupra copilului minor, Jenerenco Carolina Ion, anul nașterii 08.10.2001.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că aproximativ în luna iulie 2010, inculpata Jenerenco Florida, aflându-se în apartamentul nr. 41 din str.

Ismail, 94/1, mun. Chișinău, unde domiciliază Michitiuc Vera, avînd scopul dobîndirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, i-a propus lui Michitiuc Vera să-i ghicească în cărți viitorul nepoatei sale minore, Michitiuc Liuba Igor, a.n. 1998. După ce i-a tras cărțile acesteia, inculpata, Jenerenco Florida, întru realizarea intențiilor sale criminale, i-a comunicat lui Michitiuc Vera, că nepoata sa, Michitiuc Liuba Igor, este vrăjită și urmează să moară în scurt timp, iar ea este în stare să desfacă vraja contra plată.

În continuare, pe parcursul perioadei de timp iulie - noiembrie 2010, Jenerenco Florida în vederea atingerii scopului cupidant, avînd influență psihică asupra lui Michitiuc Vera, sub pretextul scoaterii vrăjilor și descîntecul minorei, Michitiuc Liuba Igor, a primit de la Michitiuc Vera în mai multe rate bani în sumă totală de 8 876 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituiau suma de 145 300,12 lei RM, 500 dolari SUA care conform cursului valutar oficial al BNM constituiau suma de 5 904,95 lei RM, 40 850 lei RM, un telefon mobil de model „Samsung Corby” în valoare de 2 200 lei RM, un cazan de model „Vitesse” în valoare de 625 lei RM, un ceainic de model „Vitesse” în valoare de 475 lei RM, un set pentru 6 persoane de linguri, furculițe și cuțite în valoare de 527 lei RM, un pled în valoare de 800 lei RM și bijuterii: 2 lăncișoare din aur în valoare de 3 460 lei RM, 2 culoane din aur în valoare de 1 227 lei RM, 2 cruciulițe din aur în valoare de 2 676 lei RM, 3 perechi de cercei din aur în valoare de 1 375 lei RM, un inel din aur în valoare de 2 500 lei RM și o brățară de argint în valoare de 736 lei RM, după care banii și bunurile menționate li-a însușit și s-a ascuns de la locul comiterii infracțiunii, cauzînd în acest fel părții vătămate, Michitiuc Vera, o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 208 656,06 lei RM.

3. Împotriva sentinței a declarat apel în termen avocatul Nicolae Roșca în numele inculpatei Jenerenco Florida, solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpata să fie achitată, invocînd următoarele motive:

- la materialele dosarului penal au fost anexate probe ce adevăresc faptul că inculpata în luna iunie 2010 a fost supusă unei intervenții chirurgicale complexe, situație ce nu putea la acel moment să permită inculpatei să meargă o dată la trei zile la partea vătămată pentru a primi bani de la ea;

- tot ca mijloace de probă au fost prezentate și copiile contractelor de împrumut prin care se atestă că inculpata a luat cu împrumut bani de la instituții financiare și asociații de împrumut pentru satisfacerea nevoilor financiare familiale;

- din suma de 20 000 lei primită ca avans, Jenerenco Florida a primit doar suma de 16 000 lei, care au fost convertiți în valută străină pentru suma de 1 000 euro, sumă ce a fost restituită înapoi părții vătămate a doua zi, din motiv că a dispărut necesitatea folosirii ei;

- în declarațiile părții vătămate făcute în cadrul urmăririi penale și cele date în ședința de judecată, se observă divergențe esențiale și neclarități ce duc la o interpretare eronată a faptelor;

- majoritatea martorilor cât și partea vătămată au fost influențați de acuzatorul de stat, care periodic insufla conținutul declarațiilor făcute la etapa urmăririi penale, insistând asupra temeiniciei și legalității declarațiilor făcute atunci, sub pretextul că a trecut mai mult timp;

- nu au fost audiați la faza urmăririi penale și nici nu au fost prezentați instanței de fond martorii indicați de partea vătămată care ar fi confirmat împrumuturile de bani declarate de ea;

- contrar prevederilor art. 8 Cod de procedură penală și art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, nu s-a demonstrat în sarcina inculpatei faptul ”*scoaterii vrăjilor și dezlegarea acestora*”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cihșinău din 04 martie 2016, a fost respins apelul declarat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, examinând cauza în lipsa inculpatei, a conchis că instanța de fond a făcut o corectă încadrare juridică și just a decis în privința condamnării inculpatei Jenerenco Florida la pedeapsă sub formă de închisoare.

Colegiul a menționat că, necătînd la faptul că inculpata cele incriminate ei nu a recunoscut, vina este dovedită prin:

- declarațiile părții vătămate Michitiuc Vera, martorilor Arsenov Vladimir, Dobrovolschi Iurie, Michitiuc Liubovi, Buruncean Vitalie, Grădinaru Viorel precum și prin materialele cauzei, inclusiv:

- *procesul-verbal de sesizare despre săvîrșirea sau pregătirea pentru săvîrșirea infracțiunii* din 11 ianuarie 2011, prin care a fost consemnată plîngerea lui Michitiuc Vera referitor la dobîndirea ilicită a bunurilor ultimei de către Jenerenco Florida (f.d. 6, vol. I);

- *procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie* din 04 martie 2011, din care reiese că martorul Grădinaru Viorel a recunoscut-o pe Jenerenco Florida (fotografia nr.2) ca fiind persoana care s-a prezentat cu Michitiuc Vera în timpul transmiterii sumei de 20 000 lei și 20 000 euro (f.d. 63-64, vol. I);

- *procesul-verbal de examinare a obiectului* din 16 martie 2011 prin care s-a consemnat examinarea CD-urilor cu informația privind interceptarea convorbirilor telefonice purtate de Jenerenco Florida între numerele 0699000615 și 060353422 și 024867471 în perioada 10 februarie 2011 - 11 martie 2011 (f.d. 68. vol. I);

- *procesul-verbal de confruntare* din 22 noiembrie 2011 dintre Michitiuc Vera și Jenerenco Florida (f.d. 95-98. vol. I);

- *procesul-verbal de ridicare* din 26 decembrie 2011, și anume: a telefonului

mobil de model „Samsung Corby” cu IMEI - 3548810304043 (f.d. 136, vol. I);

- *procesul-verbal de examinare a obiectului* din 26 decembrie 2011, și anume: listele cu informația privind convorbirile telefonice de pe numerele de telefoane mobile 069553138, 78148438, 069900615, 060353422 și IMEI-ul cu nr.35488103040431. Fiind examinate listele cu informația privind convorbirile telefonice de pe numerele care aparțin lui Jenerenco Florida 069900615 și 060353422, se constată că aceasta de la data de 19.07.2010 de nenumărate ori, practic în fiecare zi apelează la nr. 067159854, care aparține părții vătămate Michitiuc Vera pînă la 25.11.2010, după care urmează o pauză pînă la 06.12.2010 cînd se efectuează un apel de la nr. Floridei Jenerenco la nr. Verei Michitiuc, însă durata apelului este de 2 secunde și între aceste numere nu mai sunt fixate apeluri. (f.d. 137, vol. I);

- *procesul-verbal de examinare a obiectului* din 26 decembrie 2011, prin care a fost supus examinării telefonului mobil de model „Samsung Corby” cu IMEI - 3548810304043 (f.d. 138-139, vol. I);

- *procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie* din 21 februarie 2013, prin care, martorul Cojocari Maria a recunoscut persoana de pe fotografia nr.3 ca fiind Jenerenco Florida, care s-a dat drept ”Liuda” și care s-a angajat să o ajute prin scoaterea vrăjilor contra plată (f.d. 186-187, vol. I);

Colegiul a menționat că probele expuse confirmă vinovăția inculpatei Jenerenco Florida în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. 5 Cod penal, adică *escrocheria, dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită în proporții deosebit de mari.*

Argumentele apelului avocatului Roșca Nicolae, instanța le-a apreciat drept nefondate, stipulînd că deși inculpata, la 06 octombrie a fost supusă unei intervenții chirurgicale, aceasta nu demonstrează că ea nu a întreprins măsurile expuse în actul de învinuire, avînd totodată în vedere că toate acțiunile ei nu necesitau deosebit efort. Astfel, Colegiul a considerat că versiunea dată a fost înaintată în scop de apărare și evitare a pedepsei meritate.

De asemenea, nu au fost acceptate nici argumentele apărării precum că martorii și partea vătămată au fost influențați de către acuzatorul de stat, deoarece nu a fost concretizat prin ce metode anume au fost influențați și care sunt probele care ar confirma acest fapt. Mai mult ca atît s-a menționat că toți martorii audiați și partea vătămată la fel au dat declarații sub jurămînt atît la urmărirea penală cît și la ancheta judiciară.

În ce privește lista martorilor indicați de partea vătămată și care nu au fost audiați în prima instanță, Colegiul a relatat că nu are temei să creadă argumentele apelantului precum că acești martori ar fi dezmințit învinuirea. Acest argument, reprezintă o presupunere și nu a fost acceptat de instanța de apel atîta timp cît nu s-a cunoscut ce știu ei despre faptele expuse în privința împrumutului de bani. Astfel, în opinia

instanței, au existat suficiente probe, care au fost verificate inclusiv în instanța de apel și care au confirmat vinovăția inculpatei în comiterea escrocheriei calificate. Atât partea vătămată Michitiuc Vera, cât și martorii Arsenov Vladislav, Dobrovolschi Iurie, Michitiuc Liubovi, Buruncean Vitalie și Grădinaru Viorel, au dat declarații consecvente la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond iar Colegiul careva dubii în veridicitatea declarațiilor lor nu a constatat.

Așa dar, Colegiul a reiterat că probele expuse, confirmă că au fost realizate atât latura obiectivă cât și cea subiectivă a infracțiunii de escrocherie comisă de inculpata Jenerenco Florida prin intenție directă.

5. Recurs ordinar declară avocatul Roșca Nicolae în numele inculpatei Jenerenco Florida și invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei emise la caz, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei deoarece fapta nu a fost comisă de aceasta, inclusiv a fi respinsă acțiunea civilă anterior admisă.

În motivarea recursului avocatul indică aceleași motive expuse deja în cererea de apel descrise la **pct. 3** al prezentei decizii.

5.1 Procurorul pe marginea recursului ordinar declarat a prezentat referință, prin care solicită respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor atacate, deoarece temeiurile invocate de către recurent nu persistă în cauză. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de judecată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate. Argumentele invocate se referă la procedura de apreciere a probelor, stabilirea căreia este de competența instanțelor inferioare, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temeiuri pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a dmis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței precum și cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează că nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpata nu este vinovată de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul reține, că instanțele de fond judecînd cauza și verificînd probele în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei Jenerenco Florida în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, invocînd în acest context următoarele:

a) Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în care se specifică că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea inculpatei Jenerenco Florida în baza art. 190 alin.(5) Cod penal.

Prin urmare, criticile formulate de recurent și enunțate la **pct. 5** al prezentei decizii prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, constatîndu-se astfel că recursul declarat este inadmisibil.

Mai mult ca atît, Colegiul menţionează că motivarea hotărîrii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunţit, atît timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menţionate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de faţă. Investită cu o situaţie de fapt, instanţa de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătoreşti, just a concluzionat că instanţa de fond, analizînd probele administrate corect a stabilit şi a reţinut în sarcina lui Jenerenco Florida încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 190 alin.(5) Cod penal.

b) Cu referire la motivul invocat de recurent, precum că *nu au fost întrunite elementele infracţiunii*, care cade sub incidenţa art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal remarcă că sub acest aspect se înţeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acţiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracţiuni, lipseşte latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei apărării, în sensul că inculpata nu este vinovată de comiterea infracţiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată, concluzionînd că, atît instanţa de fond cît şi instanţa de apel corect au conchis că învinuirea adusă lui Jenerenco Florida este bazată pe probe care confirmă vinovăţia acesteia.

Potrivit art. 190 Cod penal dobîndirea ilicită a bunurilor urmează să fie înfăptuită prin înşelăciune şi abuz de încredere, elemente ce au fost încriminate inculpatei.

Sub acest aspect instanţa de recurs menţionează:

Latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înşelăciune sau abuz de încredere. Astfel, elementul material se realizează prin acţiunea de dobîndire ilicită a bunurilor, fiind întregit cu altele două, conţinute în textul normei de încriminare - înşelăciune şi abuz de încredere.

Prin dobîndire ilicită a bunurilor legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credinţă, prin care făptuitorul obţine (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenţie a bunului mobil sau imobil, altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Înşelăciunea întruneşte în sine variate metode, procedee şi tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informaţiilor despre sine, despre apartenenţa de firmă şi posibilităţile financiare; dezinformarea victimei privitor la marfă, etc; ascunderea unor informaţii, fapte, împrejurări obligatorii pentru comunicare victimei ş.a.;

Abuzul de încredere are la bază relaţiile interpersonale stabilite între făptuitor şi victimă, care la rîndul lor au în suport relaţii de prietenie, de serviciu, de afaceri

etc. care, cunoscînd o anumită evoluție și avînd amprenta încrederii, sunt exploatare cu rea-voință de potențialul escroc în realizarea rezoluției infracționale.

Prin oricare dintre cele două modalități - înșelăciunea sau abuzul de încredere, care în realitate se și pot suprapune, făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane bunului sau dreptului asupra lui, ce aparține celui supus manoperelor frauduloase.

Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire, educație, mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvîrșirii faptei etc.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin intenție directă.

Sub acest aspect, instanța de recurs menționează că Jenerenco Florida a recurs la înșelăciune, dobîndind bunuri de la partea vătămată Michitiuc Vera sub pretextul scoaterii vrăjilor și descîntecul minorei Michitiuc Liubovi. Mai mult ca atît, în speță este prezent și abuzul de încredere, partea vătămată precizînd că între ea și inculpată persistau relații de rudenie, fapt ce a determinat-o să nu întocmească careva acte pentru a fi semnate de Jenerenco Florida în confirmarea faptului transmiterii bunurilor expuse în actul de învinuire. Astfel, se constată că în acțiunile inculpatei sunt prezente atît latura subiectivă cît și latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie.

Necătînd la faptul că inculpata vina nu a recunoscut în cele incriminate, instanțele de fond au constatat că vinovăția acesteia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Michitiuc Vera care au fost întru totul confirmate prin declarațiile martorilor Michitiuc Liubovi, Arsenov Vladimir, Dobrovolschi Iurie, Buruncan Vitalie, Grădinaru Viorel care au fost audiați în conformitate cu prevederile legale și avertizați asupra răspunderii ce o poartă conform art. 312 Cod penal și materialele cauzei.

c) Deși se invocă faptul că inculpata nu este vinovată de săvîrșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea acesteia precum s-a solicitat în cererea de apel și recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui Jenerenco Florida în cele imputate. Versiunea recurentului este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată a fost stabilit cu certitudine că acțiunile lui Jenerenco Florida întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință

soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Totodată, Colegiul relevă, că instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuții exclusive ale instanțelor de fond.

Colegiul penal mai precizează că instanțele de fond corect au stabilit și pedeapsa inculpatei, luându-se în considerație prevederile art. 7, 75 Cod penal, ținând cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite, considerând pedeapsa sub formă de închisoare proporțională infracțiunii comise.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile atacate, Colegiul nu a constatat vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea lor, or, acțiunilor inculpatei s-a dat o calificare justă, pedeapsa fixată a fost individualizată corect, astfel neexistând nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Nicolae Roșca în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Jenerenco Florida*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 13 iulie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun